

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน กลับมาละวางจากร่างกายของลูกขณะที่มีชีวิต กลับมาปราศจากร่างและจดจำพอ นี่เรียกว่าความเงียบ
สัจ (dead silence)

คำถาม: เวลาที่ลูก ๆ กำลังทำให้รากฐานของลูกมั่นคงแข็งแรง ลูกทำให้รากฐานมั่นคงแข็งแรงบนพื้นฐานของอะไร?

คำตอบ: บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ ลูก ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์มากเพียงใด นั่นคือ ลูกกลายเป็นทองแท้มากเพียงใด ลูก
จะกลับมามั่นคงแข็งแรงมากตามนั้น เวลาที่บาบา กำลังวางรากฐานที่แข็งแรงของอำนาจในการปกครองตนเองมาก
จนกระทั่งไม่มีใครสามารถทำให้รากฐานนั้นสั่นคลอนได้เป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอำนาจของลูก
ได้

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา!...

โอมซานติ บาบาพูดว่า: จดจำพอ นั่นคือ กลับมาปราศจากร่าง นั่นคือให้มีความเงียบสัจ เช่นที่มีความเงียบสัจเมื่อบางคนตาย
พวกเขาพูดว่า: ร่างของเขาได้นิ่งเงียบไปแล้ว ทันทีที่ดวงวิญญาณและร่างกายแยกห่างจากกัน ทุกสิ่งก็จบสิ้น เมื่อลูก ๆ ทั้งหมดนั่ง
ที่นี่ นี่เรียกว่าเป็นความเงียบสัจ จงอยู่อย่างปราศจากร่างขณะมีชีวิต! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ! ลูกรูว้
นี่คือความสงบที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าการสงบคืออะไร พวกเขาไม่มีความหมายของความเงียบสัจ เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า
“ความเงียบสัจ”? เพื่อเตือนลูกว่าผู้คนที่ได้ตายไปแล้วและเขาก็นิ่งเงียบ(silent) ลูกตายด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกกลับมานิ่งเงียบ(silent)
เมื่อบุคคลสำคัญไปสักการะอนุสรณ์ของคานธี พวกเขาจึงพูดว่า: ขอให้มีความเงียบสัจ (dead silence) นั่นคือ จงนิ่งในความ
สงบ พวกเราว่าเราดวงวิญญาณคือตัวของความสงบ โลกไม่รู้สิ่งนี้ เรามั่นคงในรูปดั้งเดิมของเรา ศาสนาดั้งเดิมของเราคือความ
สงบ เราดวงวิญญาณคือตัวของความสงบ พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องขอความสงบ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉัน
ต้องการความสงบ! ดวงวิญญาณได้ลืมนิยามดั้งเดิมของเขาไป ในความเป็นจริง ศาสนาของดวงวิญญาณคือความสงบ ดังนั้น เหตุ
ใดดวงวิญญาณจึงพูดว่าเขาปราศจากความสงบแล้ว? เพียงนั่งลงและกลับมาปราศจากร่าง ผู้คนเหล่านั้นนั่งและฝึกกำหนดลมหายใจ
(ปรณายاما) ด้วยการบังคับบราวกับว่าเขาได้ตายไปแล้ว นั่นเรียกว่าความสงบจอมปลอม ลูก ๆ รู้ว่าศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความ
สงบ ลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับอำนาจในการปกครองของลูก ดวงวิญญาณคือผู้ที่กลายเป็นทุกสิ่ง ดวงวิญญาณกลายเป็น
ทนายความ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันต้องการอาณาจักร ดวงวิญญาณได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรก่อนหน้านี้จากพ่อ และได้มา
ประกาศสิทธิในอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้คนอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูก
คือดวงวิญญาณและลูกนั้นได้มาประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของลูกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณ
ต้องการอาณาจักรของตนเอง ดวงวิญญาณร้องขออำนาจในการปกครองจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลานี้ ศรีภรรยาได้มีอำนาจใน
การปกครองตนเอง จากนั้นเขาก็ได้สูญเสียสิ่งนั้นไป พ่อได้มาและเวลานี้กำลังให้อาณาจักรแก่ลูก ๆ นี่เรียกว่าราชาโยคะ พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุดสอนราชาโยคะแก่ลูก เพราะมนุษย์มีจิตสำนึกเป็นร่าง พวกเขาจึงพูดว่า: ฉันคือผู้หนึ่งผู้หนึ่ง! พวกเขาพิจารณาว่า
ร่างกายคือ “ฉัน” ตนเอง(the self) ในความเป็นจริง ดวงวิญญาณเป็นผู้ที่พูดว่า: “ฉัน ฉัน” ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันกำลังหยิบสิ่งนี้
ขึ้นมา ผู้หญิงจะพูดว่า: ดิฉันกำลังหยิบสิ่งนี้ขึ้นมา (ใช้คำแสดงเพศหญิง) ในความเป็นจริง ดวงวิญญาณคือเพศชาย ฉัน ดวงวิญญาณ
เป็นลูกชายของพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบา ฉันกำลังประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของฉันจากท่าน ดวงวิญญาณสูงสุดให้
อำนาจในการปกครองของลูกแก่ลูก ๆ ดวงวิญญาณ ดูสิว่ามีความแตกต่างมากเพียงใดระหว่างบัคติกกับความรู้! มีวัดของชีวา ผู้คนตี
ระฆังมากที่สุดที่วัดของชีวา พวกเขาปลุกเรียกท่าน พวกเขาปลุกเรียกทุกคนด้วย วงดนตรีเล่นในตอนเช้า ที่นั่นพ่อปลุกลูก ๆ ให้ตื่น
ขึ้นมาและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ไม่มีเรื่องของการตีระฆัง ฯลฯ พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการอำนาจในการปกครองตนเองของลูก
อันดับแรกสุดจงกลับมาบริสุทธิ์ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่ในสติปัญญา นักเรียนพูดว่า: ฉันจะผ่านการสอบเข้า
มหาวิทยาลัยของฉัน จากนั้นก็ทำสิ่งนี้ ชัยนาสซีต้องการมีความสงบ มีเรื่องเกี่ยวกับราชินีผู้ที่กำลังค้นหาสร้อยคอของเธอขณะที่
สร้อยคอก็อยู่รอบคอของเธอเอง ในทำนองเดียวกัน ผู้คนเหล่านั้นค้นหาความสงบจากภายนอกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ดวง
วิญญาณคือตัวของความสงบ ดวงวิญญาณได้ลืมนิยามดั้งเดิมของตนเองและเวลานี้พิจารณาว่าตนเองคือร่างกาย พ่อเตือนลูกอีก
ครั้งหนึ่งว่า: ลูกคือ ดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ชาติ
เกิดของตนเอง พ่อบอกลูกเกี่ยวกับชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว ลูกคือบราห์มา กุมารและกุมารี พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกไม่สามารถ
เข้าถึงความรู้ได้โดยปราศจากความบริสุทธิ์ ได้กล่าวว่า: ลูกจำเป็นต้องมีภาษาของคำเพื่อรองรับน้ำหนักของราชินี ที่นั่นด้วยเช่นกัน
ภาษาของคำเป็นสิ่งที่ต้องการ ดวงวิญญาณกลับมาเป็นทองด้วยการจดจำพอ พ่อคือทองแท้ด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณจดจำพอ
ความรู้ก็สามารถเข้าไปในสติปัญญาได้ ลูกเคยเป็นทองแท้และบริสุทธิ์ - ความรู้ไม่ใช่กระทบกระเทือนผู้ใดเลย พ่อพูดว่า: ฉันให้
อำนาจในการปกครองตนเองแก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกได้รับอำนาจในการปกครองนี้เมื่อเป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่าและการเริ่มต้น

ของโลกใหม่ ผู้คนมีอำนาจที่มีขีดจำกัดในเวลานี้ พวกเขาไม่เคยได้รับอำนาจที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกได้ ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นด้วยพ่อ พระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับ 84 ชาติเกิดของลูก เทพไม่สามารถรู้ชาติเกิดของตนได้ หากพวกเขาเกี่ยวข้องกับชาติเกิดของตนเองแล้ว พวกเขาจะมีความสุข พวกเขาจะประหลาดใจว่าพวกเขากำลังเฝ้าแต่ลงบันไดมาใช้หรือไม่ พวกเขาจะสูญเสียความสุขของอำนาจ ที่นี้ลูกรู้ทุกสิ่ง ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องของความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกรับประกันและกันและจำนวนของลูกก็เฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ต้นไม้ของศาสนาเทพนี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา เมื่อบางคนมา ลูกก็สามารถเข้าใจว่า: ผู้ที่ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินของเราได้มาแล้ว เขาได้จบสิ้นบัคติแล้วและเวลานี้ได้มาประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ เมื่อความรู้ได้มาถึงตอนสิ้นสุด บัคติก็เริ่มขึ้น ไม่มีใครรู้อะไร สิ่งนี้ ตอนแรกตึกก็ใหม่ด้วยเช่นกัน จากนั้นก็กลับมาเก่า ตึกที่รากฐานไม่แข็งแรงจะมีช่วงชีวิตสั้นกว่าอย่างแน่นอน ปัจจุบัน พวกเขาสร้างตึกที่แข็งแรงอย่างมากเพื่อว่าแม้มีแผ่นดินไหว ตึกก็ไม่ถล่มและไม่มีการสูญเสีย พวกเขาสร้างตึกอย่างแข็งแรงมาก พวกเขาทำให้รากฐานแข็งแรงอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังวางรากฐานของอำนาจในการปกครองตนเองของลูก ดวงวิญญาณได้รับอำนาจเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อำนาจที่ไม่มีอะไรเลย วันนี้พวกเขามีอำนาจและวันพรุ่งนี้บางคนก็เข้ามาโจมตีพวกเขาและทุกสิ่งก็จะจบสิ้น ไม่มีรากฐานใดเลยของสิ่งใด มนุษย์ไม่มีรากฐานใดเลยด้วยเช่นกัน พวกเขาอยู่ที่นี่วันนี้และก็ไปวันพรุ่งนี้ เวลานี้บาบากำลังวางรากฐานที่แข็งแรงสำหรับลูกเพื่อที่ว่าลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในโชคของอำนาจของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีรากฐานที่แข็งแรงวางไว้สำหรับอำนาจของลูก ไม่มีพายุทางโลกใดสามารถเขย่าลูกได้ ได้กล่าวไว้ในกิตะด้วยว่า: บาบากำลังให้อำนาจเช่นนั้นที่ไม่มีใครสามารถเอาไปจากลูกได้หรือทำให้อำนาจนั้นล่มสลาย ท่านให้อำนาจในการปกครองเช่นนั้นแก่ลูกที่ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์แม้เพียงเล็กน้อยที่นั่น ลูกดวงวิญญาณควรจะมีความสุขอย่างมากเช่นนั้น! ลูกมีศรัทธาในสิ่งใหม่? หากไม่มีศรัทธา ดวงวิญญาณก็ไม่มีค่าควรแก่การไปสู่สวรรค์ มีบราห์มาภุมารและภุมารีกมาย พวกเขาเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ลูกจะถามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังสอนราชาโยคะให้แก่เรา ผู้คนพูดว่าภุมารได้สอนสิ่งนั้น พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าชีพบาบาได้เข้ามาในร่างมนุษย์และได้สอนสิ่งนี้? บารัตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไปและก้มลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพและร้องเพลงสรรเสริญของพวกเขา พวกเขาไม่เคยร้องเพลงอยู่เบื้องหน้าชีวาว่า: ท่านเติมเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด สิบหกองค์สมบูรณ์ คำสรรเสริญของชีวาแตกต่างออกไป ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดสำหรับทุกคน เจ้าผู้ไร้เดียงสาผู้ที่เติมเต็มอารมณ์ของทุกคน ทุกคนได้สัมผัสเช่นนั้นไปแล้ว ผู้คนเรียกหาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดให้มาและขจัดความทุกข์ของพวกเขาและให้ความสุขแก่พวกเขา ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขคือผู้เดียวเท่านั้น การกำหนดของท่านสูงส่งที่สุด เป็นการกำหนดของพระเจ้า ผู้เดียวที่สูงส่งสองเท่า ลูกกลับมาสูงส่งด้วยท่าน รัฐบาลก็พูดด้วยว่าโลกนี้คดโกง พวกเขาไม่รู้ว่าใครจะทำให้โลกสูงส่งได้ พวกเขาคิดว่านักบวชนักบุญ ฯลฯ จะทำให้โลกกลับมาสูงส่ง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถทำสิ่งนั้น นี่เป็นงานของพ่อเพียงผู้เดียว ก่อนหน้านี้นักบวชเคยทำตามการกำหนดของกษัตริย์องค์เดียว ในยุคทอง ลูกไม่มีที่ปรึกษา ฯลฯ จักรพรรดิเองจะมีพลัง ตำแหน่ง “ที่ปรึกษา” ไม่ได้รับการกล่าวถึงที่นั่น ลูกเข้าใจว่าลูกได้กลายเป็นนายของโลกและได้ปกครองอำนาจ ลูกต้องไปและปกครองอำนาจเหมือนกับที่ลูกได้ทำก่อนหน้านี้ แท้จริงแล้วมีอำนาจของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ทุกคนจะได้รับอำนาจของเขาหรือของเธอเอง ภุมารจะมีอำนาจของเขาเอง มีราชาอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน มีอย่างน้อย 8 แต่แล้วไม่ว่ามี 8 หรือ 108 ลูกจะรู้ได้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ไม่ใช่ว่าในเวลานี้ลูกจะได้รับความรู้ที่ลูกจะได้รับในตอนสุดท้าย พ่อจะเฝ้าแต่ให้ความรู้แก่ผู้ที่ยังคงมีชีวิตอยู่ ท่านต้องให้ความรู้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร บทบาทของดวงวิญญาณสูงสุดมีอยู่ในเวลานี้ บทบาทของการให้ความรู้ถูกกำหนดไว้สำหรับเวลานี้ พ่อพูดว่า: ลูกจะเข้าใจมากขึ้นเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกวันแล้ววันเล่า ลูกควรจะรู้ว่าลูกปกครองอำนาจที่นั่นอย่างไรและการแต่งงานเกิดขึ้นที่นั่นอย่างไรด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเข้ามา ลูกเห็นดินแดนสุขาวดี ไวกุณท์ และมีปราสาทราชวังทองคำที่นั่นอย่างไร ไม่มีสิ่งใดนอกจากทองคำที่นั่นอย่างไร ลูกเห็นตนเองอยู่ในดินแดนที่สูงส่ง อาคารที่ทำด้วยก้อนอิฐทองคำกำลังถูกสร้างขึ้นมา ลูกรู้สึกว่าคุณควรจะนำอิฐบางก้อนกลับมาแต่เมื่อลูกลงมาจากฉนวนลูกก็เห็นตัวลูกเองที่นั่น มีรากก็เคยเห็นตัวเธอเองในฉนวนกำลังรำลึกกับภุมาร ลูกก็ไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยแต่ไม่มีเนื้อหนังหรือกระดูกที่นั่นและลูกก็กลายเป็นเทวดานางฟ้า แม้ร่างของบราห์มาก็มองเห็นได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้เดียวกันนี้กลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกเห็นสวน ฯลฯ พ่อกำลังประทานนิมิตแก่ลูก ลูกพูดว่าบาบากำลังให้น้ำมะม่วง (สุปึราส) แก่ลูกเพื่อดื่ม ท่านไม่สามารถให้ลูกดื่มน้ำมะม่วงในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้ ดอกไม้และผลไม้ในสวรรค์นั้นชั้นหนึ่ง ไม่มีสวนใด ๆ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกพูดว่าลูกได้ไปที่สวนและมีเจ้าชายที่นั่น นั่นคือไวกุณท์ ลูกไม่สามารถพบสิ่งต่างๆของไวกุณท์ได้ที่นั่น ที่นั่นสิ่งต่างๆ ทั้งหมดนั้นชั้นหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นนายของไวกุณท์ ที่นี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่ไม่พูดว่า: โอ พระเจ้า ปลดปล่อยฉันออกจากความทุกข์ด้วยเถิด! พวกเขาจดจำพระเจ้าเมื่ออยู่ในความ

ทุกซ์ ผู้กราบไหว้บูชาคุณพระจะพูดว่า: “จงรับชื่อของคุณไป” และผู้กราบไหว้บูชาหนุมานก็จะพูดว่า “ชัยชนะแก่หนุมาน” ที่นี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! จดจำพ่อเช่นที่ว่าในตอนสุดท้ายจะไม่มีใครตระหนักรู้ถึงใครอื่นใดเลย เมื่อผู้คนเคยสังเวตตนเองที่คาสี พวกเขาจะสำนึกถึงบาปที่ได้ทำมาและรู้สึกท้อแท้กับว่ากำลังได้รับการลงโทษของชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว ได้มีการทำบาปมากมาย นี่เรียกว่าโลกของดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณคือคนบาป เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหาพ่อ: โอ พ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! โอ ซิพบาบา ผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ท่านมีชื่อที่แท้จริงชื่อเดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ดูเหมือนจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่ถูกต้องที่พูดว่า: “ซาลิแกรม” หลังชื่อของรูตรา จะดูเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่พูดว่า “ชีวาและซาลิแกรม!” พวกเขาสร้างชีวาลิงกัมรูปไข่และซาลิแกรมจากดินเหนียวด้วยเช่นกัน ท่านเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาสร้างแม้แต่ไฟบูชาญีที่นี้ บา รัตสูงส่งที่สุดเหนือทั้งหมดแต่พวกเขาได้ลืมนศาสนาเทพ ศาสนาของลูกคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นควรจะดำเนินไป ตลอดเวลา อินดูไม่ใช่ศาสนา ผู้คนของศาสนาเทพผ่านสภาพสาโท ราโจ และทาโม เมื่อพวกเขาเข้าไปสู่สภาพทาโม พวกเขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้อีกต่อไป ในความเป็นจริงแล้ว ไม่มีศาสนาอินดูเลย ดังนั้น ได้อธิบายแก่ลูกว่า: ลูกสามารถ กลายเป็นเทพได้ ดังนั้นจงมาและเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาตอบว่าพวกเขาไม่มีเวลา พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อเพื่อที่จะให้มรดก ของความสุขและความสงบแก่ลูก บางครอบครัวอยู่ด้วยกันและปฏิสัมพันธ์กันด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาเอารายได้มารวมกัน และไม่มีควมปั่นป่วนเกี่ยวกับสิ่งใดเลย อย่างไรก็ตาม สถานที่นี้ไม่สามารถเรียกว่าเป็นสวรรค์ ในยุคทอง ไม่มีบ้านใดแม้แต่หลัง เดียวที่จะมีใครเจ็บป่วยหรือไม่มีความสุข ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ที่นั่นทุกคนคงอยู่ในความสุข ลูกได้มาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิ์ใน มรดกของความสุขอย่างสม่ำเสมอของลูก เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกพูดว่า: บาบา ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ชำระเราให้บริสุทธิ์! ลูก ๆ คือผู้ช่วยของพระเจ้า พ่อ ด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง เวลานี้จงทำให้รากฐานของความบริสุทธิ์มั่นคงแข็งแรง เช่นที่ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์เท่าเทียมกับพ่อ
2. มั่นคงในศานาตั้งเดิมของความสงบของตัวลูกเอง ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้และคงอยู่ในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผีผืนการคงอยู่ในความเงียบสงัด (dead silence) นั่นคือ ผีผืนการอยู่อย่างปราศจากร่าง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหและเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรักอัน ลึกล้นต่อ ผู้ เดียว มีศรัทธาในผู้เดียวและมีสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอ

จงอยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักที่มีต่อพ่อผู้เดียวและต่องานของท่านอยู่เสมอราวกับว่าลูกไม่รับรู้ถึงการมีอยู่ของสิ่งใด หรือใครอื่นเลย ลูก ๆ ที่มีความรักอันลึกล้นเช่นนี้ต่อผู้เดียว มีศรัทธาในผู้เดียว และมีสภาพที่มั่นคงสม่ำเสมอจะอยู่อย่าง เป็นอิสระจากอุปสรรคเสมอ และมีประสบการณ์กับสภาพได้เต้า พวกเขาจะเปลี่ยน “เหตุผล” เป็นข้อแก้ไขปัญห พวกเขาจะไม่อ่อนแอเมื่อมองดูที่ “เหตุผล” แต่จะเป็นตัวของการแก้ไขปัญห

คติพจน์: ความพอใจบนพื้นฐานของการยกย่องเป็นสิ่งที่ชั่วคราว

*** โอม ซานติ ***